కథ

అపూర్వరాగం

అన్నంరాజు వేణుగోపాల శ్రీనివాసమూర్తి

మృదువైన శీతల సమీరం మనసుకి, శరీరానికీ హాయి గొలుపుతోంది. ప్రాతః సంధ్యా సోయగం కనువిందు చేస్తోంది. వళ్ళు విరుచుకుని ఆవలిస్తూ వరండాలోంచి తోటలోకి వచ్చి పూలమొక్కల అందాలని వీక్షిస్తూ పచార్లు చేయసాగాడు అరవింద్. ఆ తీయని సమయంలో అతని ఆలోచనల్లో అపూర్వ మెదిలి, అధరంపై చిరునవ్వు మొలిచింది. ఆ ఆశ, ఆరాటం, తహతహ, అరమరికలు లేకుండా సంభాషించే ఆ సంవిధానం మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలనిపించే కలువపూవుల్లాంటి కన్నుదోయి... ఓహ్... ఎంతందంగా వుంటుందపూర్వ!

"ఏవిటయ్యా... ఎన్నాళ్ళు తిప్పుకుంటావ్ నీ వెంట ఇలా చూసినవాళ్ళు నవ్వుకుంటున్నారు. తెలిసిన వాళ్ళైతే పెళ్ళెప్పుడని కూడా అడుగుతున్నారు" ఆమధ్య బీచ్‌కెళ్ళినప్పుడు అపూర్వ చిరు అలకను ప్రదర్శిస్తూ అంది.

"నాకంటే పెద్దవాడు రెండో అన్నయ్యకు చెయ్యకుండా నాకెలా చేస్తారోయ్. ఇప్పుడిప్పుడే వాడికి సంబంధాలు చూస్తున్నారు" అన్నాడు తను.

"నాకూ చూస్తున్నారు. ఇప్పటికి మూడు సంబంధాలకి ఏదో వంకతో నచ్చలేదని చెప్పేశాను. అమ్మా నాన్నా ఎంత మండిపడుతున్నారో తెలుసా? ఒక్కసారి ఇంటికి వచ్చి వాళ్ళతో మాట్లాడరాదూ. నిశ్చితంగా వుంటారు" అందామె.

"ఏం ఉద్యోగం వెలగబెడుతున్నావంటే ఏం చెప్పను, తాత ముత్తాతలు సంపాదించి పెట్టిన ఆస్తి కట్టుకుపోయేంత వుంది. కూర్చుని తిన్నా నాలుగు తరాల పాటు ఢోకాలేదని చెప్పడం అభిమానంగల మగాడికి అవమానం. దేనికైనా టైమ్ రావాలి. కొంత కాలం వెయిట్ చేయక తప్పదు. మా అన్నయ్యకి పెళ్లి కావాలి. నేనేదైనా జాబ్ చూసుకోవాలి. అప్పుడే మన పెళ్లి విషయం మీ వాళ్ళతో మాట్లాడతాను. లేదంటావా, నువ్వు మరో వ్యక్తిని..."

"షటప్" అంటూ అతని నోటిమీద చేయి వేసింది అపూర్వ.

ఆ చేతినలాగే లాగి ఆమెను తన గాఢ పరిష్వంగంలో బంధించాడు అరవింద్. సిగ్గుల మొగ్గైంది అపూర్వ.

హద్దు దాటిపోతూన్న అతన్ని కంట్రోల్‌లో వుంచుతూ అంది-"ఉద్యోగం రావాలన్నావుగా. అంతదాకా నువ్వక్కడ, నేనిక్కడ" అంటూ దూరంగా వెళ్ళి, అంతలోనే మళ్లీ దగ్గరగా వచ్చి "తొందరగా ఏదో ఒక ఉద్యోగం చూసుకుంటావు కదూ?" అంది గోముగా.

"ఊ... అలాగే" అన్నాడు బుద్ధిగా, సంబరంగా.

"థాంక్యూ" అని అతని చెక్కిలిని సుతారంగా చుంబించి, "ఇక వెళదాం" అంటూ అతని చేయిపట్టుకుని లేపింది అపూర్వ.

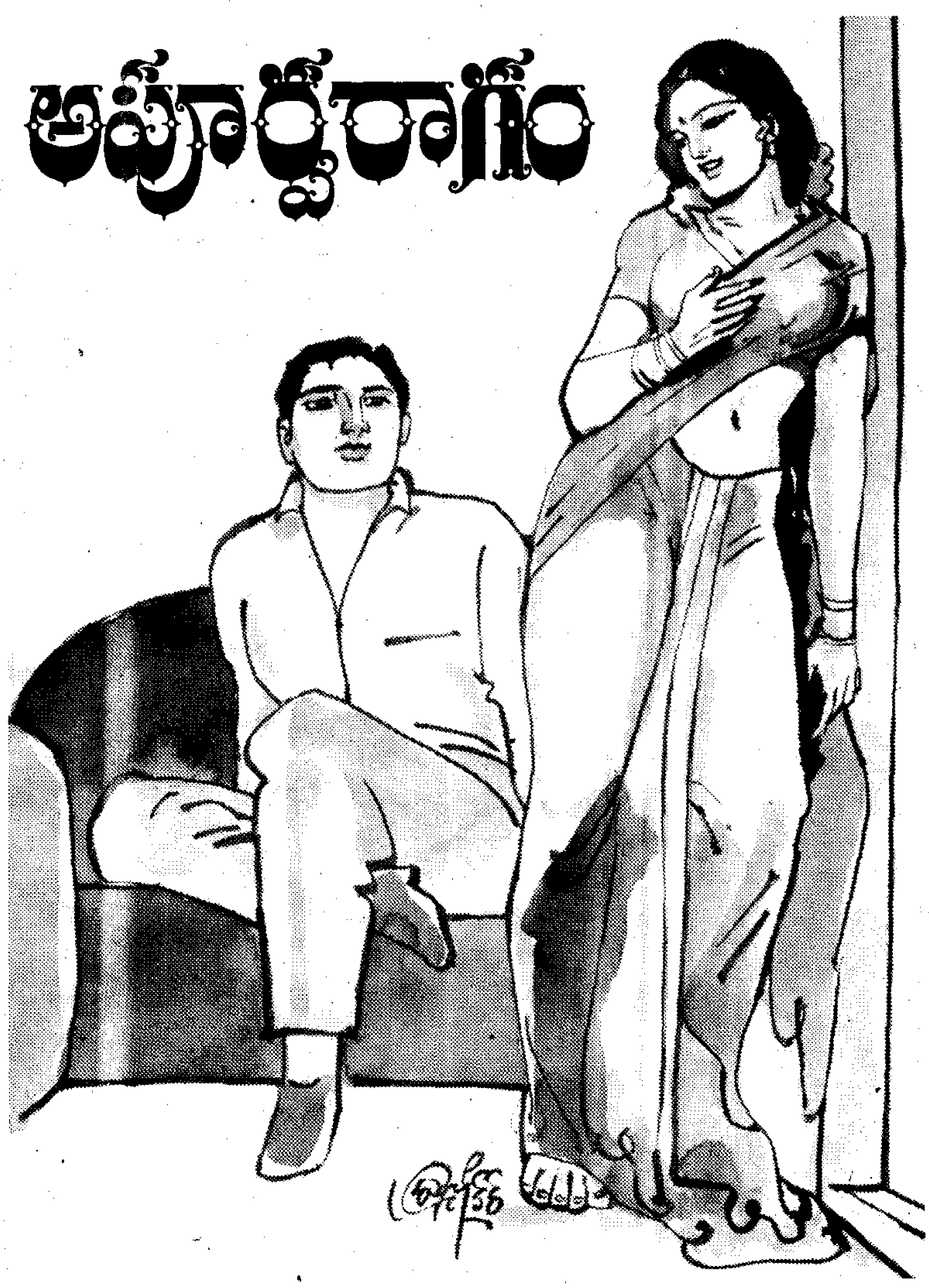

ఆ అందమైన సంఘటన జ్ఞాపకం చేసుకుంటూంటే అరవింద్‌లో అంబరమంత ఆనందం!

"అరవింద్! త్వరగా వచ్చి స్నానం చేయి నాయనా. అందరితోపాటు బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేద్దువుగానీ. మళ్లీ మేం వెడితే ఒక్కడివే కూర్చుని తినాల్సి వుంటుంది" అంటూ పిలుస్తూన్న తల్లివంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు అరవింద్.

"ఎక్కడికి మమ్మీ ప్రయాణం. నేను రాకూడదా?"

"రావచ్చు. నీకిష్టం వుండదుగా అని ముందుగా చెప్పలేదు. అన్నయ్య పెళ్ళిచూపులకి వెడుతున్నాం. వస్తావా?" అంది ఇందిర.

"ఓ! పెళ్ళిచూపులకా వెళ్ళిరండి" అంటూ బాత్‌రూమ్ వైపు దారితీశాడు అరవింద్.

పెరట్లో తల తుడుచుకుంటూ కనిపించిన అన్నయ్య రాధాకృష్ణని చూసి చిరునవ్వుతో "విష్ యూ బెస్టాఫ్ లక్ అన్నయ్యా!" అన్నాడు.

తల పంకించి నవ్వుకుంటూ హాల్లోకి వచ్చాడు రాధాకృష్ణ.

రాధాకృష్ణ ఆరడుగుల అందగాడు. మంచి సరదా మనిషి. ఐ.టి.సి.లో టెక్నికల్ సూపరింటెండెంట్‌గా చేస్తున్నాడు. చదువుకునే రోజుల్లో ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకోవాలని కలలు కనేవాడు. కాని ప్రేమించడానికి అతని భావుకతకు తగిన అందాల భామ కనిపించలేదు. కాబోలు చక్కగా చదువు పూర్తి చేసుకుని మంచి ఉద్యోగంలో సెటిలయ్యాడు. బంధువర్గంలో పిల్లనిస్తామని వచ్చిన వాళ్ళందరినీ వివాహ విషయంలో అతని నిర్దిష్టమైన అభిప్రాయాలు విస్మితుల్ని చేశాయి!

"మీ అమ్మాయిని చేసుకోవాలంటే, ఆ అమ్మాయేమిటో నాకు తెలియాలిగా. అందుకని నేను చెప్పేదేమిటంటే, ఆ పిల్లని మీకభ్యంతరం లేకపోతే కొన్నాళ్ళు మా ఇంట్లో వుంచండి. కావాలంటే మీరూ ఉండొచ్చు ఆమెతోపాటు. ఓ రెండు మూడు నెలలపాటు మేం కలిసి తిరుగుతాం. మాట్లాడుకుంటాం ఫ్రీగా. అప్పుడు ఒకరంటే ఒకరికి మంచి అవగాహన ఏర్పడుతుంది. అభిప్రాయాలు కలిస్తే ప్రేమ, పెళ్ళి. లేదంటారా ఎవరి దోవన వాళ్ళు!" రాధాకృష్ణ మాటలు పూర్తికాకుండానే వాళ్ళు "చాలు నాయనా చాలు. ఇంతోటి సంబంధం మాకు దొరక్కపోదు. వెర్రివేయి విధాలంటారు. నీకు నచ్చిన పిల్లను చూసి తీరిగ్గా ప్రేమించి. పెళ్ళి చేసుకో నాలుగక్షింతలు వేసి ఆశీర్వదిస్తాం. వస్తాం" అని వెళ్ళేవాళ్ళు!

"అదేవిట్రా రాధా..మరీ విడ్డూరంపోతా ..!?" అని తండ్రి నోరు తెరుచుకుంటే

"మీరలాగే నోరు తెరుచుకుని చూస్తూ ండి. నా సన్స్ చాలా మోడ్రన్. వాళ్ళు నా పెంపకానికి రు తెచ్చే పనులే చేస్తారు. ఈ మాతృదేవతకి ఘనకీర్తిని పాదించి పెడతారు" అనేది భావావేశంతో బాగా టీవీ రియల్స్, ఈమధ్య వచ్చే సినిమాలు ఇష్టంగా చూడటాని అలవాటు పడ్డ ఇందిర.

"ప్రాపంచికజ్ఞానం తక్కువే మనిషికి" అం ూ మొద ట్నుంచీ అతని మాటను పూచిక పుల్లలాగా పారేస్తూ వచ్చింది ఇందిర. అందుకే ఆ ఇంట్లో నవనీత ు మాట లకి, చేతలకి వాల్యూ లేదు. తల్లీ కొడుకులకి చ్చ పుష్క లంగా ఉంది! పెద్దకొడుకు అమెరికాలో సాఫ్ట్ ఇంజనీ ర్గా చేస్తూ అక్కడమ్మాయినే చేసుకుని, రెండే తరువాత వచ్చి "హాయ్..హాయ్.." అంటూ అందర్నీ పల ంచి ఇట్టే ఫ్లై అయ్యాడు అమెరికాకి!

"నా పెద్ద సన్ అమెరికాలో ఇంజనీర్. కో ు కూడా ఏదో గొప్ప ఉద్యోగం చేస్తోంది. మమ్మల్ని అక్క వచ్చేయ మని ఎప్పుడూ ఒహటే ఫోను చేస్తూంటారు. అంటూ అందరితో గొప్పగా చెప్పుకుని మురిసిపోతూం ఇందిరను చూస్తూంటే మహా ఇబ్బందిగా ఉంటుంది న తరావుకి.

"మమ్మీ!నేను రెడీ!" అన్నాడు రాధాకృష్ణ.

అరవింద్ తయారై వచ్చేసరికి డైనింగ్ ల్ దగ్గర ముగ్గురూ కూర్చున్నారు. ఇందిర ప్లేట్స్లో ఇడ్లీ ట్టి, చెట్నీ వేస్తోంది. తల్లి కట్టుకున్న కనకాంబరం రంగు ట్టు చీరను పరికిస్తూ "ఈ కలర్ అపూర్వకి ఎంత ఇష్ట అనుకు న్నాడు అభిమానంగా అరవింద్.

"మేం ఒంటిగంటకల్లా ఇంట్లో వుంటాం. వ్వూ ఆ టైమ్కల్లా ఇంటికి వచ్చెయి ఎక్కడ తిరిగినా" న్నాడు నవ నీతరావు అరవింద్తో.

"చాలు చెప్పొచ్చారు మహా. అరవింద్.. ధ్యాహ్నం హోటల్లో భోజనం చేసేసి 'మనసిస్తా రా..' పి కెళతాం. నువ్వూ ఏ హోటల్లోనో తినేసేయ్ ఈ పూటకి. ూ చూడా లని ఉంటే ఆ టైమ్కి థియేటర్ దగ్గరకు రా అంటూ భర్త వైపు తిరిగి

"ఇదిగో ముందే చెపుతున్నా..వాళ్ళింట్లో మీర వసరంగా అవకతవకగా ఏమీ మాట్లాడకండి. అంతా ూ, కృష్ణ చూసుకుంటాం" అని ముందుకు కదిలింది ఇ ర. ఫాలో అయ్యాడు నవనీతరావు.

'ఈమధ్య అన్నయ్య ఊళ్ళో సంబంధ చూస్తు న్నాడు. ప్రేమించుకుని పెళ్ళి చేసుకోవడా వీలుగా ఉంటుందని కాబోలు. ఎవరో ఆ అమ్మాయి. షరతుకి ఒప్పుకుంటుందో, లేదో, ఈసారన్నా కుదిరితే వుండు' అనుకుంటూ మరునాడు ఉన్న రైల్వే రిక్రూట్ ంట్ బోర్డు పరీక్షకు ప్రిపరేషన్ కోసం బుక్ తెరిచాడు అరవి ్.

★★★

కారు కనకారావుగారింటికి చేరేసరికి ప దాటింది. ఆయన గుమ్మంలో నిలబడి ఎదురుచూస్తు డు వీళ్ళ కోసం. హడావుడిగా కాళ్ళు కడుక్కోవడానికి ెళ్ళివ్వబో తూంటే

"అబ్బాయి, ఆయన షూతో ఉన్నారు. కా కడగరు. నాకూ అవసరం లేదు కాని ఏదో సంప్రదాయం మర్యాద. ఇటివ్వండి" అంటూ ఫారిన్ చెప్పులు ఒక ప్రక్కన విడిచి కాళ్ళు కడుక్కుంది సుతారంగా ఇందిర!

కనకారావుది అంత కలిగిన కుటుంబం కాకపోయినా మధ్యతరగతికి కాస్త ఎగువనే ఉందని చెప్పొచ్చు. ఇద్దరాడ పిల్లలు, ఇద్దరు మగపిల్లలు. డిగ్రీ పూర్తి చేసి పెళ్ళికెదిగిన పెద్ద ఆడపిల్లకే ఇప్పుడీ పెళ్ళిచూపుల ఏర్పాటు.

కాసేపు ఆమాటా, ఈమాటా మాట్లాడుకున్న తరువాత "టిఫిన్, కాఫీ" అంటూ కనకారావు భార్యకు పురమాయి స్తొంటే ఇందిర అబ్జెక్ట్ చేస్తూ "మేం టిఫిన్ చేసే వచ్చాం. మా ఇంట్లో కాఫీ అలవాటెవ్వరికీ లేదు. ఆ ఫార్మాలిటీస్ ఏం అవసరం లేదు. పిల్లని తీసుకురండి. చూస్తాం" అంది ఆ ఇల్లాలుతో.

"ఏదో మా తృప్తికోసం కూల్ డ్రింకన్నా తీసుకోండి" అంటూ పెద్దకొడుక్కి సైగ చేశాడు కనకారావు. ఆ అబ్బాయి సంధించి విడిచిన బాణంలా బయటకు పరుగె త్తాడు.

అమ్మాయిని సంప్రదాయ పద్ధతిలో అందంగా అలంక రించి తీసుకొచ్చారు. బాపూగీసిన బొమ్మల్లే, బాపిరాజు శశిక ళలా, విశ్వనాథవారి చెలి కిన్నెరలా, ఎల్లోర గుహలో పిల్లలా, కవికాళిదాసు శకుంతలలా... అద్భుత అందాలరాశులెం దర్నో జ్ఞాపకం చేసుకుని వాళ్ళందర్నీ ఆ అమ్మాయిలో తిలకించి పరవశంతో పులకించిపోయాడు రాధాకృష్ణ! తన నలాగే చూస్తూండిపోయిన అతనివైపు పరిశీలనగా ఎటు వంటి బెదురూలేని కళ్ళతో చూసిందామె. ఒక్కక్షణం ఆశ్చ ర్యంతో ఆమె భృకుటి ముడివడింది. అంతలోనే చిరున వ్వుతో, బిడియంగా తలవంచుకుంది.

"మా వాడికి పాటలంటే ఇష్టం. ఏదమ్మా ఒక మంచి సాంగ్ పాడి విన్పిస్తావా?" అడిగింది ఇందిర అమ్మాయి స్వరమెలావుంటుందో తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తితో.

"పూవులేరి తేవే చెలి పోవలె కోవెలకు.." దేవులపల్లి వారి సాహిత్యంతో గుబాళించే గీతాన్ని తన అపూర్వ అభిన యంతో, హావభావాలతో అద్భుతంగా ఆలపించిన ద్వారం లక్ష్మి కన్నుల ఎదుట సాక్షాత్కరించినట్లనిపించింది.

"నీ పేరేమిటమ్మా?" పాటకు పరవశించిపోతూ ఆప్యాయంగా అడిగాడు నవనీతరావు. మొట్టమొదటిసారే నేమో బహుశా..కాస్తంత ప్రశంసగా భర్తవైపు చూసింది ఇందిర.

ముచ్చటైన మూడక్షరాల పేరును మురిపెంగా చెప్పి రాధాకృష్ణ వంక చూసిందామె. అతని తల్లిదండ్రుల్ని, తన తల్లిదండ్రుల్నీ మార్చి మార్చి చూసి అంతలోనే స్థిరంగా అతనితో.. "మీరేమీ అనుకోకపోతే మీతో కాసేపు మాట్లాడా లని వుంది పర్సనల్గా. ఒక్క పావుగంట అవకాశమిస్తారా" అంది లేచి నిలబడి.

తను ప్రస్తావించదలుచుకున్నది ఆమే అనేసరికి రిలీఫ్ ఫీలయ్యాడు రాధాకృష్ణ.

"వైనాట్..పదండి. ఇక్కడ మాట్లాడుకుందామన్నా నాక భ్యంతరం లేదు" అన్నాడు ఆమె తల్లిదండ్రులవైపు చూస్తూ.

"మేడ మీద రూమ్ ఖాళీగానే వుంది. అక్కడికి వెళ్ళి మాట్లాడుకోండి నాయనా. పర్సనల్గా మాట్లాడాలంటోం దిగా అమ్మాయి. ఏమనుకోవద్దు బాబూ. అమ్మాయిని కాస్త గారంగా పెంచాం." అని కనకారావు కొంచెం ఇబ్బందిగా అంటూంటే ఇందిర కల్పించుకుని

"ఏం ఫరవాలేదు. వాళ్ళని ఫ్రీగా మాట్లాడుకోనివ్వండి. ఈలోపల మేం మీ ఇల్లంతా పూర్తిగా చూస్తాం" అంటూ చొర వగా అవతలి రూమ్లోకి నడిచింది ఇందిర. నవనీతరావు చిరునవ్వుతో ఇందిరని అనుసరించాడు.

రాధాకృష్ణ ఆ అమ్మాయితో మేడమీది రూమ్కి వెళ్ళాడు.

★★★

నిశ్శబ్దంగా కారు డ్రైవ్ చేస్తోన్న రాధాకృష్ణని చిత్రంగా చూస్తూ

"ప్లానంతా పాడు చేశావ్. సినిమా ప్రోగ్రామ్ ఎలాగూ కేన్సిల్ అయిపోయింది. అరవిందొచ్చి థియేటర్ దగ్గర ఎదురుచూస్తుంటాడో ఏమో..సరేలే ఏదన్నా హోటల్ దగ్గ రాపు. కాస్త ఎంగిలిపడిపోదాం" అంది ఇందిర ఆకలితో అస హనంగా. ఎక్కడా ఆపకుండా నేరుగా ఇంటికి తీసుకొ చ్చాడు రాధాకృష్ణ.

"నీకేమైందిరా ఈ పూట. ఆ పిల్లేం మాట్లాడిందసలు. ఏవండీ..బెల్లం కొట్టిన రాయిలా కూర్చుంటారే. అడగండి వాణ్ణి.." విసుగ్గా భర్తవంక చూసింది ఇందిర.

"ఆ ఏముంది. పెళ్ళికి ముందు ప్రేమించాలనుంది అని చెప్పి వుంటాడు. తెలివైన పిల్లకదా..చీవాట్లేసి వుంటుంది మళ్ళీ నోరెత్తకుండా అంతే కదరా రాధా!" అంటున్న తండ్రి వంక నిర్లిప్తంగా చూసి "అరవింద్ రాని వ్వండి చెప్తా" అన్నాడు.

"వాడెందుకు మధ్య?" ఇందిర అంటూండగానే స్కూటర్ కీ చైన్ చూపుడువేలుతో గిరగిరా తిప్పుకుంటూ వచ్చాడు అరవింద్.

"హాయ్ మమ్మీ..సినిమాకు వెళ్ళలేదా. అమ్మాయి నచ్చినట్టేనా అందరికీ..అన్నయ్య షరతుకి వాళ్ళు ఓ.కె.అన్నారా?" అంటూ ఆరాటంగా అడిగాడు అరవింద్.

"షరతు నాది. సక్సెస్ నీదిరా అరవింద్! అమ్మాయి అందరికీ నచ్చింది. కాబోతే ఈ పెళ్ళి చేసుకునేది మాత్రం నేను కాదు. నువ్వు. ఆ అమ్మాయి నాకంతా చెప్పింది. ఉద్యోగం వస్తేకాని చేసుకోనన్నావని, నా పెళ్ళైతే కాని నీ పెళ్ళి జరగదని చెప్పావని, వాళ్ళ అమ్మానాన్నని కలిసి మాట్లాడమంటే మాట్లాడవనీ కూడా చెప్పింది. పోలికల్ని బట్టి నన్ను నీ అన్నగా గుర్తించిన ఆ గడుసుపిల్ల ఎంత ధైర్యంగా, చక్కగా మాట్లాడిందనుకున్నావ్. అపూర్వ ప్రేమ పొందిన నువ్వు నిజంగా అదృష్టవంతుడివిరా. నేనూ, ఉద్యోగమూ నీ పెళ్ళికి ఆటంకాలు కాకూడదు మైడియర్ బ్రదర్. అపూర్వకిచ్చిన మాట ప్రకారం వచ్చే నెల్లోనే మీ పెళ్ళి. ఏమంటావ్ మమ్మీ? డాడీ..మీకిష్టమే కదా?" అంటున్న రాధాకృష్ణ వంక ప్రసన్నంగా చూసి "అనేదే ముంది నాయనా. గొప్ప మనసుతో తమ్ముడికి ముందు పెళ్ళి చేస్తానంటున్నావ్. కానీ, అలాగేకానీ, మనం చాలా మోడ్రన్ కదా!" అంటూ నవ్వేసింది ఇందిర. శ్రుతికలిపారు తండ్రీతనయులు!